

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 marca 2018 roku Sąd Rejonowy w Myśliborzu w sprawie z powództwa B. K. przeciwko Poczcie Polskiej Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę:

I. zasądził od pozwanego Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 550 złotych z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 06 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. umorzył postępowanie w sprawie ponad kwotę 550,00 złotych;

III. zasądził od pozwanego Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 407,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 377,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądził od powoda B. K. na rzecz pozwanego Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej w W. kwotę 377,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

W dniu 26 kwietnia 2016 roku powód nadał w filii Urzędu Poczтового w M. Osiedle (...) PRL przesyłkę zawierającą telefon komórkowy, który był owinięty folią bąbelkową i umieszczony w tekturowym opakowaniu. Telefon był zapakowany na pocztę z pomocą obsługującego powoda pracownika, gdyż powód nie miał w domu odpowiednich akcesoriów. Pudełko zostało włożone do koperty bąbelkowej.

Przedmiotowy telefon został uszkodzony podczas transportu przesyłki nr (...) z urzędu pocztowego w M. do placówki pocztowej w S. przy ul. (...), gdzie po otwarciu przesyłki w obecności pracownika stwierdzono protokolarnie że opakowanie było zgniecione/zniszczone. W momencie rozpakowania posypały się szkiełka z uszkodzonego wyświetlacza telefonu. To było uszkodzenie mechaniczne. Wykonano zdjęcia uszkodzonego telefonu, została zgłoszona reklamacja przez adresata przesyłki.

Pozwana Poczta Polska uznała reklamację złożoną przez powoda w związku z uszkodzeniem telefonu zapakowanego w wymienionej wyżej przesyłce za nieuzasadnioną ze względu na użycie przez nadawcę (powoda) niewłaściwego rodzaju opakowania.

Mimo odwołania się powoda od decyzji pozwanej o nieuwzględnieniu reklamacji pozwana ponownie odmówiła uznania reklamacji powoda za uzasadnioną.

Rzeczy wykonane ze szkła należy przysyłać zapakowane w twardych pudełkach lub koszach, wypełnionych materiałem amortyzującym skutki wstrząsu lub nacisku.

Przyjęcie przesyłki do przemieszczenia i doręczenia nie stanowi potwierdzenia ze strony Poczty Polskiej, że jej zabezpieczenie, zawartość, opakowanie, oznaczenie lub inne parametry są zgodne z umową, regulaminem lub załącznikiem nr 1A do regulaminu.

Łączne koszty części i naprawy telefonu polegającej na wymianie ekranu dotykowego wyniosły 550,00 złotych.

Sąd Rejonowy uznał zeznania świadków i powoda za zasadniczo zgodne w zakresie dotyczącym istoty sprawy, logiczne, korespondujące ze sobą, oraz wzajemnie się uzupełniające.

Wobec dokonanych ustaleń faktycznych w toku postępowania dowodowego Sąd uznał, że okoliczności sprawy zostały na tyle dostatecznie wyjaśnione, że nie przychylił się do wniosku pełnomocnika pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

Jako podstawę materialnoprawną roszczenia wskazano przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2017, poz.1481 ze zmianami) dotyczące odpowiedzialności operatora pocztowego, którym zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 12 ustawy jest także pozwana Poczta Polska. Przytoczono przepis art. 87 ust.3 tej ustawy.

Pozwana wskazywała na naruszenie przez nadawcę (powoda) przepisów regulaminu (wraz z załącznikami) świadczenia usług pocztowych (art. 87 ust. 3 pkt 3) poprzez nienależyte zabezpieczenie zawartości przedmiotowej przesyłki, tj. niewłaściwe opakowanie przesyłanego telefonu. Zdaniem pozwanej wskazuje to na winę powoda. Sąd I instancji nie podzielił tego stanowiska. Z ustaleń faktycznych Sądu wynikało, że przesyłka była właściwie opakowana i przy prawidłowym wykonaniu przewozu tej przesyłki jej zawartość nie powinna zostać uszkodzona. Powód wykazał także zaistnienie szkody podczas wykonywania przez pozwaną usługi i jej wysokość. Zostało bowiem ustalone, że telefon został zapakowany w stanie nieuszkodzonym, natomiast przy jego odbiorze na poczcie okazało się, że jest uszkodzony. Wysokość szkody została natomiast wykazana dołączonym do materiału dowodowego rachunkiem za wykonaną naprawę telefonu.

Przywołano treść art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy Prawo pocztowe. Według oświadczenia powoda, którego pozwana nie kwestionowała, wartość uszkodzonego telefonu wynosiła około 2.000 złotych. Nie odnosząc się do tak zadeklarowanej kwoty, zdaniem Sądu Rejonowego należy uznać że z pewnością wartość takiego telefonu znacznie przekraczała dochodzoną przez powoda kwotę, stanowiącą koszt naprawy (550 złotych).

Sąd Rejonowy powołał się także na art. 87 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe oraz art. 471 k.c. i art. 361 § 1 i 2 k.c. Wskazano, że pozwana uszkadzając podczas przemieszczania zawartość przesyłki spowodowała zmniejszenie jej wartości, a przez to uszczerbek w majątku powoda. Szkada wynikająca z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika jest nieodzowną przesłanką odpowiedzialności przewidzianej w art. 471 k.c. W przedmiotowej sprawie zachowanie pozwanej stanowiło nienależyte wywiązanie się z zobowiązania wynikającego ze zleconej pozwanej przez powoda usługi pocztowej. Między nienależytym wykonaniem przedmiotowej usługi pocztowej a szkodą w postaci uszkodzenia telefonu zachodzi zdaniem Sądu Rejonowego normalny (adekwatny) związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Gdyby bowiem pozwana wydała przesyłkę z jej zawartością w stanie nieuszkodzonym, to nie powstałaby szkoda w majątku powoda, obniżająca jego wartość.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy Prawo pocztowe oraz art. 471 k.c. w zw. z art. 87 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty 550,00 złotych od dnia wniesienia pozwu, tj. od 06 lipca 2016 roku do dnia zapłaty - zgodnie z żądaniem powództwa (po jego ograniczeniu) - punkt I sentencji wyroku in fine.

W piśmie procesowym z 27 września 2017 roku pełnomocnik powoda oświadczył w jego imieniu, że cofa powództwo w zakresie przekraczającym kwotę 550 złotych (k. 70), tj. co do kwoty 650 złotych, czemu pełnomocnik pozwanej się nie sprzeciwił (k. 96). Zdaniem Sądu z akt sprawy nie wynika, by oświadczenie pełnomocnika powoda było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, czy też zmierzało do obejścia prawa.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu w powyższym zakresie Sąd na zasadzie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. a contrario orzekł - jak w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., wskazując, że w związku z uwzględnieniem około połowy pierwotnego żądania powoda Sąd Rejonowy stosunkowo rozdzielił koszty w proporcji 50/50.

Apelację od powyższego wyroku złożyła pozwana i zaskarżając wyrok w części zasądzającej od pozwanej na rzecz powoda kwotę 550 złotych z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 6 lipca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzającej od pozwanej na rzecz powoda kwotę 407,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 377,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego: tj. w punkcie I oraz III wyroku, wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w części zasądzającej od pozwanej na rzecz powoda kwotę 550,00 złotych z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 6 lipca 2016 roku do dnia zapłaty i zasądzającej od pozwanej na rzecz powoda kwotę 407,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 377,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

1. naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść zapadłego wyroku w szczególności:

a) art. 232 Kodeksu postępowania cywilnego, poprzez przyjęcie, iż powód wykazał zasadność roszczenia objętego pozwem, podczas gdy nie przedstawił żadnych dowodów w tym zakresie niekwestionowanych przez pozwaną,

b) art. 232 w zw. z art. 278 Kodeksu postępowania cywilnego, poprzez przyjęcie, iż powód wykazał wysokość roszczenia objętego pozwem, podczas gdy nie przedstawił żadnych dowodów w tym zakresie niekwestionowanych przez pozwaną,

c) art. 233 Kodeksu postępowania cywilnego, poprzez jego niezastosowanie i dokonanie oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie w sposób dowolny, a nie swobodny, polegający na:

- przyjęciu, iż świadek I. C. twierdząc odmiennie od powoda, iż przyszedł już do placówki pocztowej z zapakowaną przesyłką, mogła nie pamiętać takiego szczegółu, zważywszy na codzienną obsługę wielu klientów poczty,

- przyjęciu, iż to, że świadek pamięta powoda jako klienta może świadczyć o tym, że razem z powodem pakowała przesyłkę,

- uznaniu, iż nadana przez powoda przesyłka była właściwie opakowana, podczas gdy powód nie udowodnił, iż w momencie nadania przedmiot przesyłki był należycie zabezpieczony i nieuszkodzony,

d) art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego, poprzez faktyczny brak stosunkowego rozdzielenia kosztów i przyjęcie kosztów w proporcji 50/50, podczas gdy powódka wygrała w 46%, a pozwana nie uległa żądaniu w 54%.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego w szczególności:

a) art. 471 k.c. w zw. z art. 87 ust 3 pkt 3 ustawy Prawo pocztowe w zw. z § 7 ust 1 pkt 2 załącznika nr 1A do Regulaminu świadczenia niepowszechnych usług pocztowych (...) i PACZKA 48 w obrocie krajowym, poprzez uznanie, iż pozwana jest obowiązana do naprawienia szkody, podczas gdy skutki wskazanego wykonania usługi nastąpiły z przyczyn występujących po stronie powoda, nie wywołanych winą pozwanej.

W uzasadnieniu apelująca rozwinęła powyższe zarzuty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się uzasadniona, choć nie wszystkie zarzuty w niej podniesione okazały się trafne.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanej zapłaty, po ograniczeniu żądania pozwu, kwoty 550 złotych tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie przez pozwaną umowy o świadczenie usług pocztowych.

Zarzut naruszenia art. 232 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c. przez niewykazanie wysokości szkody nie zasługiwał na uwzględnienie.

Powód upatrywał swojej szkody w uszkodzeniu wyświetlacza dotykowego telefonu. Początkowo powód określił wysokość swojej szkody na kwotę 1.200 złotych. Później jednak ograniczył żądanie do kwoty 550 złotych, wskazując, iż dokonał naprawy telefonu za tę właśnie kwotę. Na dowód tego powód przedstawił rachunek sprzedaży nr (...) z dnia 9 września 2016 roku na kwotę 550 złotych. W przekonaniu Sądu Okręgowego wynika z tego, iż powód wydatkował ze swojego majątku tę właśnie kwotę potrzebną na przywrócenie telefonu do stanu sprzed uszkodzenia. Poniósł zatem uzasadniony wydatek związany z naprawieniem szkody, który powinien mu zwrócić pozwany. Dowód z opinii biegłego nie był tu konieczny dla wykazania wysokości szkody. To pozwany, twierdząc, że poniesione wydatki przez powoda nie były celowe do naprawienia szkody, powinien tę okoliczność wykazać. Tymczasem strona pozwana nie zawnioskowała skutecznie żadnego dowodu, który wskazywałby na fakt możliwości przywrócenia uszkodzonego telefonu za kwotę niższą niż wydatkowana przez powoda.

Tym niemniej rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie mogło się ostać z następujących przyczyn.

Podstawą prawną odpowiedzialności pozwanej, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, był art. 87 ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012 roku poz. 1529 ze zm.). Zgodnie z ust. 3 tego przepisu operator pocztowy, który zawarł umowę o świadczenie usługi pocztowej z nadawcą, odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło m.in.: 2) z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub adresata, niewywołanych winą operatora pocztowego; 3) z powodu naruszenia przez nadawcę lub adresata przepisów ustawy albo regulaminu świadczenia usług pocztowych lub powszechnych; Operator pocztowy powołując się na jedną z przyczyn wymienionych w pkt 1-4, przedstawia dowód jej wystąpienia.

Zwolnienie się przez operatora pocztowego z odpowiedzialności z powołaniem się na powyższe przesłanki możliwe jest wyłącznie wówczas, gdy przyczyny występujące po stronie nadawcy lub adresata nie zostały wywołane winą operatora pocztowego, zaś operator pocztowy powinien to udowodnić. Odpowiedzialność operatora pocztowego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej z przyczyn leżących po stronie nadawcy lub adresata wystąpi np. w przypadku przekazania przesyłki pocztowej niewłaściwie zabezpieczonej, nieprawidłowego oznaczenia przesyłki pocztowej, nieprawidłowego zaadresowania przesyłki pocztowej lub przekazu pocztowego. Jako że naruszenie przez nadawcę lub adresata przepisów ustawy albo regulaminu świadczenia usług pocztowych lub powszechnych będzie stanowiło także przyczynę występującą po stronie nadawcy lub adresata, należy przyjąć, że przesłanka trzecia faktycznie mieści się w przesłance drugiej i stanowi jej doprecyzowanie.

Szczegółowe zasady świadczenia usług dotyczących paczki nadanej przez powoda znajdowały się w Regulaminie Świadczenia niepowszechnych usług pocztowych (...) i (...) w obrocie krajowym (k.42-48) i załączniku nr 1A (k.36-41v.).

Zgodnie z § 7 ust. 1 pkt 2 ww. Załącznika do Regulaminu rzeczy wykonane ze szkła lub z innych materiałów łamliwych i kruchych należy przysyłać w twardych pudełkach lub koszach, wypełnionych materiałem amortyzującym skutki wstrząsu lub nacisku i wykluczającym przesuwanie się zawartości wewnątrz opakowania.

W przedmiotowej sprawie powód nadał przesyłkę pocztową zawierającą telefon komórkowy w placówce pocztowej w M.. Przesyłka została dostarczona do S., jednak odbierający przesyłkę adresat stwierdził na miejscu, że telefon jest uszkodzony- miał pęknięty wyświetlacz dotykowy.

Pozwana odmówiła uznania reklamacji złożonej przez pozwanego wskazując, że przesyłka nie została należycie opakowana. Swoją argumentację pozwana podtrzymała w toku niniejszego procesu.

Zadaniem Sądu Rejonowego było zatem ustalenie, czy zaistniały po stronie pozwanego przesłanki wyłączające jego odpowiedzialność za nienależyte wykonanie usługi pocztowej.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, który dokonał ponownie własnej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie i poczynił na tej podstawie własne ustalenia faktyczne, przesłanki takie po stronie pozwanego wystąpiły. Powód bowiem zgodnie z treścią załącznika do regulaminu, miał obowiązek należytego zabezpieczenia przesyłki przed

uszkodzeniem, czego jednak nie uczynił. Z treści zeznań powoda oraz świadka M. M.- adresata przesyłki, a także z załączonej dokumentacji fotograficznej wynika, że przedmiotowy telefon komórkowy włożony był w oryginalne pudełko producenta, a następnie zapakowane w kopertę bąbelkową. Powód i świadek wskazali, że pudełko było dodatkowo owinięte folią bąbelkową bądź strezczem. Jednakże na załączonych fotografiach nie widać dodatkowego ofoliowania kartonu. Również świadek I. C., która pomagała powodowi włożyć przesyłkę do koperty bąbelkowej, nie wspomniała nic o dodatkowym wypełnieniu koperty. Ponadto żadna ze stron nie przedstawiła protokołu uszkodzenia przesyłki. Na podstawie tego dokumentu, który został sporządzony zaraz po stwierdzeniu uszkodzenia przesyłki w placówce pocztowej w S., można byłoby stwierdzić jak wyglądała przesyłka w momencie jej odbioru, czy miała widoczne z zewnątrz ślady uszkodzenia, w jaki sposób zapakowany został przesyłany telefon.

W przekonaniu Sądu Okręgowego taki sposób zapakowania, jak wynika to z zebranych w sprawie dowodów, nie odpowiadał wymogom zapakowania rzeczy łatwo tłukących się, opisanym w regulaminie. Z informacji podanych przez powoda wynika, że przedmiotowy telefon nie był nowy, nie był on zatem zapakowany fabrycznie. W takim przypadku w kartonie znajduje się jeszcze dodatkowe zabezpieczenie utrzymujące telefon w środku, tak aby nie mógł się on przemieszczać. Powód w żaden sposób nie wykazał, aby telefon zabezpieczony był wewnątrz pudełka. Karton, w którym umieszczono telefon, nie był wypełniony niczym, co mogłoby amortyzować wstrząsy i naciski, choć zgodnie z regulaminem było to wymagane. Wątpliwy jest fakt dodatkowego owinięcia kartonu folią bąbelkową bądź strezczem. Również sam karton nie okazał się na tyle twardy, aby zminimalizować skutki nacisku z zewnątrz. Powód powinien był realnie ocenić, że mały i niezbyt twardy karton zapakowany w miękką kopertę bąbelkową nie będzie stanowił wystarczającego zabezpieczenia telefonu. Powszechnie wiadomym jest bowiem, że pozwana obsługuje bardzo duże ilości przesyłek. Istnieje ryzyko obijania się lub przygnięcia przesyłek jedna przez drugą podczas transportu lub sortowania. Powód nadając przesyłkę, zapewne nie pierwszy raz, powinien mieć tego świadomość i zapakować ją w sposób odpowiedni, tak aby zminimalizować skutki takich właśnie wypadków. Wymaga tego ww. regulamin świadczenia usług pocztowych. Zastosowane przez powoda opakowanie okazało się zbyt delikatne i niewystarczające dla przesłania rzeczy łatwo tłukących się.

Odnosząc się jeszcze do zarzutów apelacji zaznaczyć należy, że słusznie podniosła pozwana, że powód nie wykazał, że w momencie nadania telefon nie był uszkodzony. Na tę okoliczność powód przedstawił jedynie swoje twierdzenia, które są niewystarczające. Świadek I. C. będąca pracownikiem pozwanej wskazała, że kojarzy przesyłkę powoda, była mała, chyba był to telefon. Świadek zeznała, że przesyłka powoda to był karton, który włożyli następnie w kopertę bąbelkową. Jednocześnie świadek wskazała, że nie sprawdzała jak przesyłka była zapakowana wewnątrz kartonu, ponieważ nie ma ona to tego uprawnień (k.64). Z zeznań świadka wynika więc, że uczestniczyła ona w pakowaniu przesyłki jedynie w zakresie włożenia kartonu do koperty bąbelkowej. Świadek nie potwierdziła w żadnym razie, w jakim stanie i jak zabezpieczony był telefon wewnątrz kartonu.

W przekonaniu Sądu Okręgowego wobec kwestionowania przez pozwaną, iż telefon w momencie nadania przesyłki był nieuszkodzony, powód powinien był przedstawić jeszcze dodatkowe dowody, ponieważ zeznania powoda w charakterze strony mają tu niską moc dowodową. Natomiast fakt uszkodzenia przesyłki w trakcie świadczenia usług pocztowych był tu okolicznością istotną z punktu widzenia rozstrzygnięcia.

W powyższym zakresie zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego okazały się uzasadnione. Wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego, z materiału dowodowego sprawy wynika, że wobec pozwanej wystąpiła okoliczność wyłączająca jej odpowiedzialność za nienależyte wykonanie usługi pocztowe, ponieważ powód nie stosując się do obowiązującego regulaminu, w sposób niewłaściwy zapakował i zabezpieczył łatwo tłukący się przedmiot.

Z tego względu zaskarżone orzeczenie należało zmienić i powództwo w całości oddalić, o czym na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono w punkcie 1a. sentencji.

Powyższe spowodowało konieczność zmiany orzeczenia o kosztach procesu. Powód okazał się bowiem stroną przegrywającą postępowanie w całości, zatem jego wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu jako niezasadny podlegał oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 1b. sentencji.

Mając na uwadze, że powód przegrał postępowanie apelacyjne w całości, Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. zasądził od niego na rzecz pozwanej poniesione przez nią koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 165 złotych. Na kwotę tę złożyła się opłata od apelacji w wysokości 30 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości 135 złotych ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku poz. 1804 ze zm.).

SSO Marzenna Ernest SSO Tomasz Sobieraj SSR del. Ziemowit Parzychowski

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. Po dołączeniu zwrotnych potwierdzeń odbioru i upływie terminu do wniesienia zażalenia na orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego akta zwrócić do Sadu Rejonowego ewentualnie po wpłynięciu zażalenia akta przedłożyć Przewodniczącej Wydziału.

SSO Tomasz Sobieraj 14 marca 2019 roku